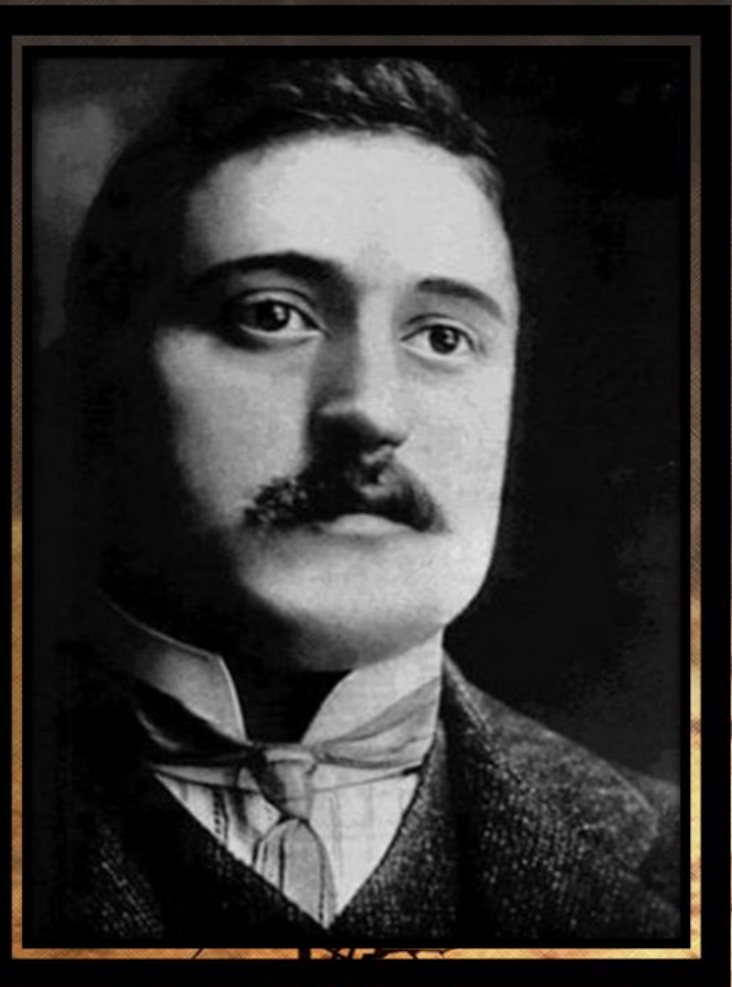


Творчість Гійома Аполлінера та Райнера Марії Рільке





Гійом Аполлінер

1880 - 1918

Рим Париж

Гійом Альбер Володимир

Олександр Аполлінарій

Костровицький

Французький поет польського
походження, художник,
критик.

“Бестіарій (1913), “Алкоголі” (1913)

“Каліграми. Вірші миру і війни” (1918)



*Напівполяк і напівіталієць,
став великим поетом
Франції.*

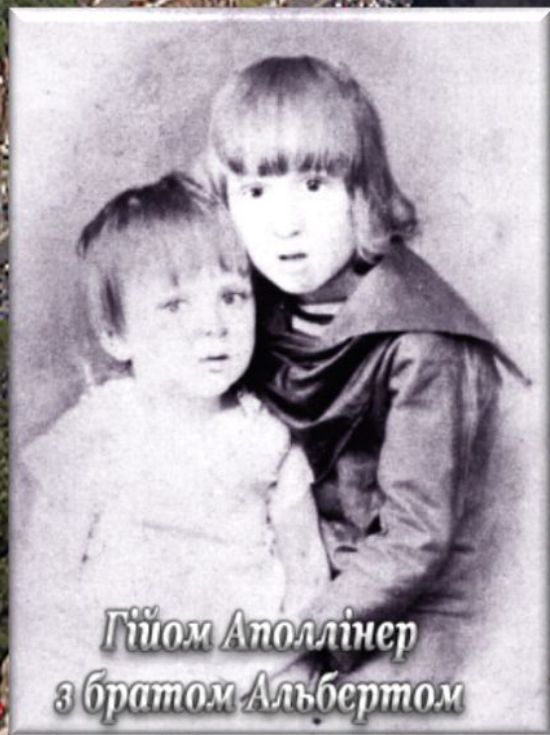


- Поет-лірик, один із фундаторів сюрреалізму, кубофутуризму*

Позашлюбний син італійського офіцера Франческо Д'Аспермона і польської аристократки Анжеліки Костровицької народився 26 серпня 1880 року у Римі.



*Анжеліка
Костровицька*



*Гійом Аполлінер
з братом Альбертом*

Хлопчика нарекли Вільгельмом-Альбертом-Володимиром-Олександром-Аполлінарієм Костровицьким.

До дев'яти літ він жив у Італії, а протягом наступного десятиріччя — у Монако, Ніцці, Каннах.

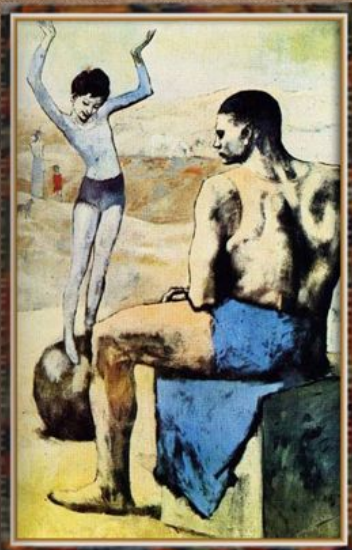
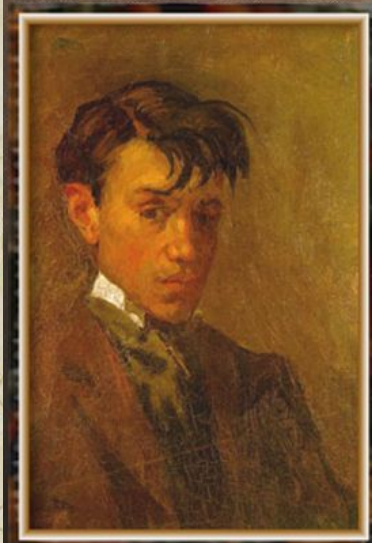
У 1899 році юнак
перебрався до Парижа,
де познайомився з
митцями-
авангардистами (серед
його друзів були
художники Марлен
Дерен, Рауль Дюфі,
Пабло Пікасо,
письменники Макс
Жакоб і Альфред Жаррі)
та політиками.



• У 1902 році поет
найнявся учителем в
один із рейнських замків,
де зустрів і покохав
англійську гувернантку
Анні Плейден, котра так і
не стала його дружиною.
Нещасливе кохання було
темою багатьох віршів
Аполлінера.



- З 1902 р. Майбутній поет займається журналістською діяльністю, пише невеликі статті для журналів «Європеєць», «Сонце», «Мессідор», «Соціальна демократія».
- Публікує кілька віршів і оповідань, одне із яких – «Єресіарх» (L'egesiarque) було вперше підписане псевдонімом Гійом Аполлінер.



- *Захоплювався кубізмом, дружив з П.Пікассо. Написав книжку про кубістів, яку проілюстрував їхніми картинами.*



Марі Лорансен

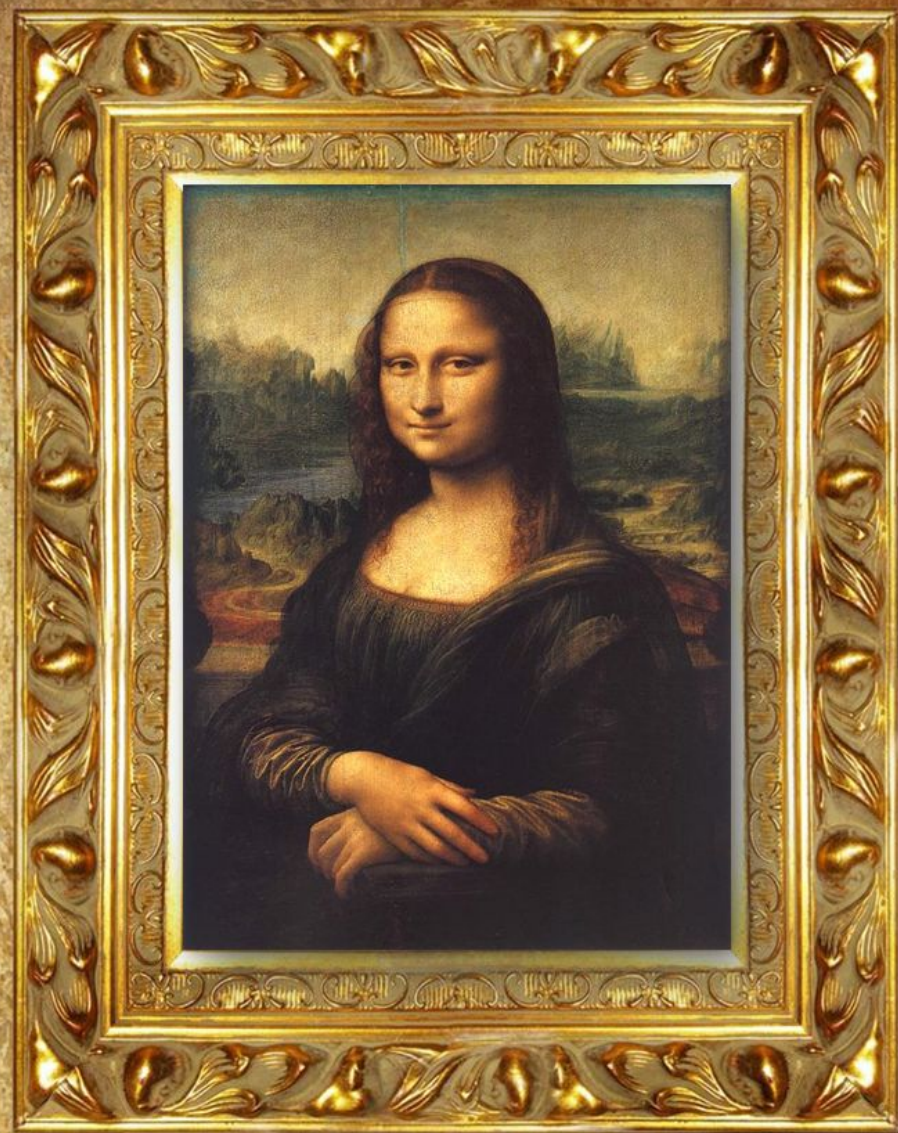
- Особливе місце в його долі займала французька

Марі Лорансен.

- З гарненькою двадцятидворічною художницею Аполлінер зустрівся в 1907 році, коли йому виповнилося двадцять сім років. Їх познайомив Пабло Пікассо.

Остаточний розрив відбувся у 1912 році: Гійом Аполлінер назавжди пішов від Марі Лорансен.

- 7 вересня 1911 – по підозрі в співучасті в крадіжці «Джоконди» Леонардо да Вінчі з Лувра Аполлінер був заарештований та ув'язнений у паризькій в'язниці Санте;
- 12 вересня відпущений за відсутністю складу злочину.



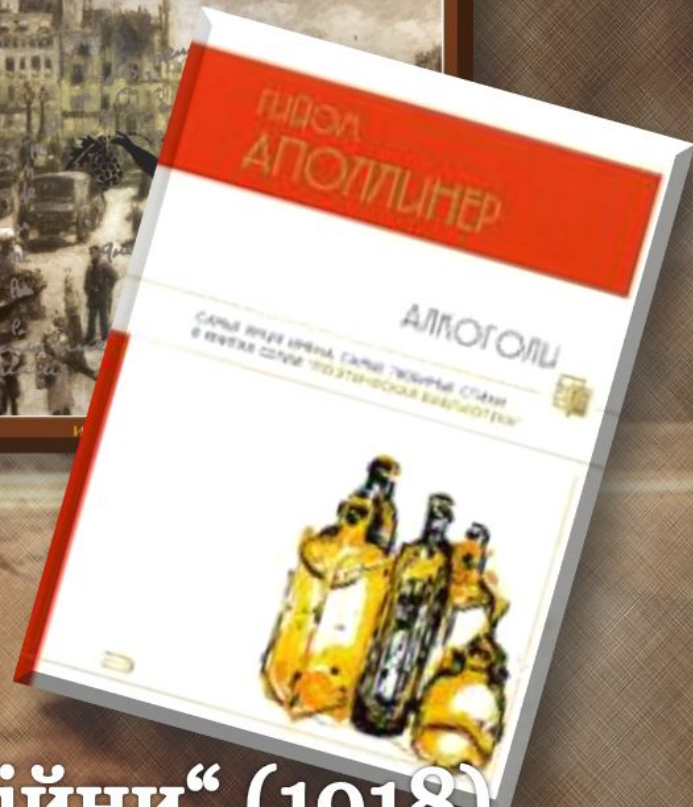
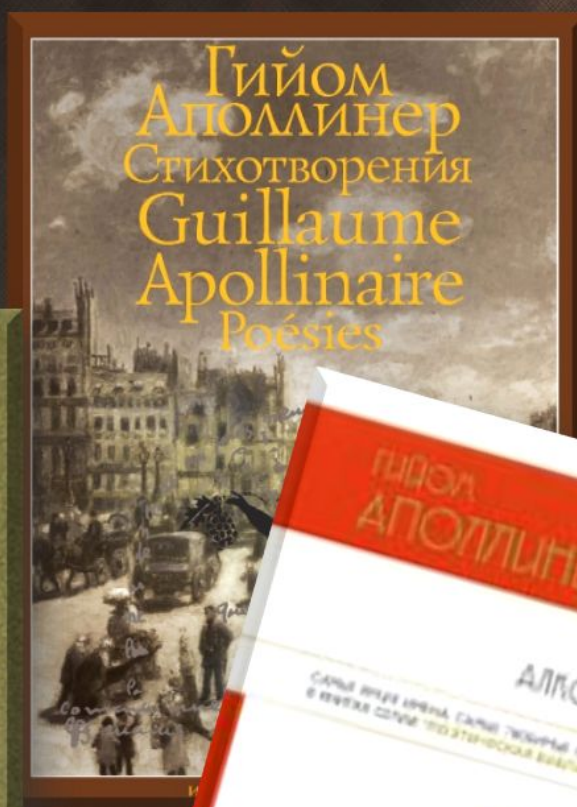
- Під час Першої світової війни Аполлінер пішов добровольцем на фронт.
- Був важко поранений в голову.





- *Аполлінер не зміг перенести "іспанки", яка вирувала тоді у Франції, помер у 1918 р. в Парижі.*

"Алкоголі" (1913)



"Каліграми. Вірші Миру і війни" (1918)

Особливості лірики Аполлінера

- *Поезія Г.Аполлінера - ліричний літопис епохи.*
- *Асоціативна образність, метафористичність, надзвичайна експресивність*
- *З 1912 р. відмовився від розділових знаків.*
- *Нові форми відтворення тексту – каліграми - текст у вигляді малюнка.*
- *«Надреалізм»(сюрреалізм) - поетичний процес, в якому за допомогою образності, гумору, сатири, шляхом синтезу серйозного і смішного відбувається перетворення дійсності в дійсність вищого ступеня.*

**РІЛЬКЕ -
ОРФЕЙ
XX
СТОЛІТТЯ**



(1875-1926)



**Двадцяте століття принесло
людству не лише зло й найбільші
земні трагедії, але й спонукало до
пошуку шляхів до втраченої
гармонії, до позитивних цінностей.
Яскравий приклад такого пошуку -
творчість австрійського поета
Р. М. Рільке.**



Ти один сказав Богові щось нове.

М.Цвєтаєва

**Ті люди, що живим поета знали, не
відали,**

**яким єдиним він зі світом був: його
лицем**

ставали ці води, гори, ниви цих долин.

Р.М.Рільке



Поетичну спадщину ХХ століття неможливо уявити без творчості австрійського поета Райнера Марії Рільке. Пройшовши у своєму творчому становленні основні етапи розвитку літератури на рубежі віків, Рільке здобув репутацію «пророка минулого», **«Орфея ХХ століття».**





Рільке створив
зразки новітньої
філософської
лірики, сягнувши
вершин
модерністської
літератури.



Видатний австрійський
поет-символіст Райнер
Марія Рільке народився
4 грудня 1875 року в Празі
у родині скромного
службовця залізничної
компанії.



За шість днів до Різдва хлопчика
охрестили і нарекли **Рене Карлом
Вільгельмом Йоганном Йозефом
Марія**. Його батько, Йозеф Рільке, був
людиною меланхолійною, а мати, Софія
Рільке, навпаки, – жінкою з нелегким
характером, проте надзвичайно
обдарованою.



Дитинство та юність поета
були затьмарені
перебуванням в австрійській
військовій школі (1886-1891),
про яку він все життя
згадував зі страхом і
відразою. На сімейній раді
було вирішено, що Рене
повинен стати офіцером і
обійняти таку посаду, яку не
зміг свого часу отримати
батько.



Незважаючи на суворі порядки, Рене був одним з кращих учнів, а його наполегливість і дисциплінованість сприяли тому, що шкільні керівники дозволили йому писати вірші й декламувати їх перед усім класом. Це були хвилини справжнього щастя в житті майбутнього поета.



Писати вірші Рільке почав рано. У 1894 році вийшла його перша збірка "Життя і пісні".

Наприкінці ХІХ століття з'являються наступні твори: "Вінчаний снами" (1896), "Свят-вечір" (1898) і "Мені на свято" (1900).

Ранній Рільке - переважно неоромантик та імпресіоніст. У його віршах відтворюються основні мотиви романтичної поезії першої половини ХІХ століття - самотності, природи й кохання.



Сподівання батьків, що син згодом
посяде солідне місце на службі, не
здійснилися: 6 липня 1891 року
Рене звільнили за станом здоров'я.
Юнак поїхав навчатися до торгової
академії міста Лінц, однак уже
через півроку повернувся до
Праги. Там жив його дядько, який
займався юриспруденцією і хотів
згодом передати племінникові у
спадок свою адвокатську контору.



У 1895 році поет вступив
на філологічний факультет
Празького університету,
відвідував лекції з філології
та мистецтвознавства в
Мюнхені й Берліні.





У 1901 році Рільке одружився з **Кларою Вестхоф**. Молоде подружжя оселилося в невеликому німецькому містечку Вестерведе, де народилася їхня донька Рут. Але матеріальна скрута стала причиною родинних конфліктів та непорозумінь. Через два роки Рене і Клара розлучилися.



У 1907 році вийшла збірка **«Нові вірші»**, у якій Рільке висловив свої міркування щодо сутності людського буття. Темою одного з найкращих віршів стала розповідь про подорож Орфея у царство могутнього Аїда заради визволення коханої Еврідіки. У його основі – міф про Орфея та його кохання до Еврідіки.



Спогад *Стефана Цвейга* про Рільке:
«А я пригадую його голубі очі. Коли
він дивився на когось, висвітлювали
зсередини його обличчя, яке не дуже
запам'ятовувалось. Можливо, тисячі
людей пройшли повз цю молоду
людину, не підозрюючи, що це поет,
причому один із найвеличніших у
нашому столітті.»





У 1897 році доля подарувала Рільке зустріч з Лу Андреас-Саломе.
За словами поета, вона стала для нього коханою жінкою і другом на все життя.





**Лу познайомила Рільке з
Україною, яку він вважав
своєю духовною
батьківщиною. Під
впливом подорожі до
України були написані
збірки «Книга годин» та
«Книга картин»**



Рільке був щиро вражений
Софійським собором і Києво-
Печерською Лаврою, про які
згадував у своїх творах:

*«Сьогодні кілька годин мандрував
підземними ходами. Це
найсвятіший монастир... В моїх
руках палаюча свіча. Я пройшов
усі ці підземелля раз на самоті, раз
із людьми».*



Збереглися відомості про інтерес Рільке і до Миколи Гоголя. Особливо імпонували австрійському поетові зв'язки творчості Гоголя з українською національною традицією та історією України.



29 грудня 1926 року
Райнер Марія Рільке
помер у Швейцарії
після тривалої
боротьби з рідкісною
формою невиліковної
лейкемії.

